

Ölüm Gelince Ömür Susar

– kul mehmet · 01 Haziran 2014

Tanıdık ve sıcak yüzlere elveda dedirten ölüm gelince yaşam susar, ölüm konuşur yavaş yavaş. Umulmadık anda gelen ölüm, sevdiklerimize el sallamadan alır götürür bizi, yeniden sonsuz yaşamın istasyonuna, mahkeme- i Kübra'ya, hazır bildiğimiz yarınlar artık yoktur. Yeni sonsuz yarınlar vardır artık. Ömür boyu peşinde deliler gibi koştuğumuz ömür bir anda söner gider. Hiç kimse engel olamaz gelen ölüme, her canlının tadacağı ölüm.. Yüce Rahmana ulaşmanın, gül kokulu Resule ulaştırın köprü. Son hırçın gözü doymaz nefsim son nefesinde çaresiz.. Oysa daha dün ne kadar çok ömrüm var ne kadar çok yaşayan var derken bugün ben yokum deriz ölüm gelince, sessizce çeker gideriz. Arkamızda bıraktığımız bir iyilik, varsa kabirde bekler bizi. Yoksa iyiliğimiz kötülüğümüz, aç gözü ile bekler yutmak için.. Belki bir an geri dönsek, neden şimdi ben daha çok günler yaşamak isterim diye serzenişte bulunur, üç gün kendimizi düzeltir dördüncü gün aynı yolda yolumuza devam ederiz. İyilik peşinde isek geri dönerek daha çok sevap kazanmayı isteriz, ama tam tersi isek eyvah yandık.. O kadar gafiller var iken neden ben öldüm deriz belki de, sanki torpilliymişiz gibi. Tüm dünya üstümüze çöker iken, yeni sonsuzluğun kapısı açılır iken, Rabbim dünyada ve ahirette kendisi ile olanlardan eylesin. Yar ve yardımcımız olsun Rahman. Selam ve dua ile.

Mehmet Aluç